

„Kui me tahame jätta oma lastele lootuse pärandi ja anda tulevastele põlvkondadele rahumeelse maailma, siis peame me, sõltumata oma usust või veendumustest, kiireloomuliselt muutma oma prioriteete. Selle asemel, et lasta end neelata materialismist ja võimuihast, peab iga riik, olgu rikas või vaene, seadma kogu maailma rahu ja julgeoleku kõigest muust ettepoole.”

—*Peace Symposium, London, 2018*

„Selle asemel, et püüda teisi domineerida ja omaenda õigusi kehtestada, palun ma, et riigid ja nende juhid näeksid kasu selles, kui nad täidavad üksteise õigusi. Selle asemel, et panna maailma probleemide süü teatud religioonide või kindla etnilise päritoluga inimeste kaela, palun ma, et me näitaksime sallivust üksteise uskumuste ja kommete suhtes ning väärtustaksime oma ühiskondade mitmekesisust.”

—*London, ÜK, 2019*

„Kõige kahetsusväärsemalt on just see lõputu himu võimu ja rikkuse järele, olgu see Venemaa, Lääne maailma või teiste suurvõimude poolt, mis on viinud inimkonna nii ohtlikule teele, et see ähvardab purustada maailma rahu. Seetõttu peame me kõik tulihingeliselt paluma Kõigeväelist Allahit, anudes selle praeguse konflikti rahumeelset lahendust.”

—*Surrey, ÜK, 2022*

RAHUTU MAAILM JA TUN-
GIV VAJADUS MUSLIMITE
ÜHTSUSE JÄRELE

Hazrat Mirza Masroor Ahmad
Khalifatul-Masih V
Ülemaailmse Ahmadiyya Muslimi
Koguduse juht

ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.

**„Rahutu maailm ja tungiv
vajadus muslimite ühtsuse järele“**

6. märtsil 2026 peetud reedese palvekõne eestikeelne
tõlge urdu keelest

Hazrat Mirza Masroor Ahmad

Khalifatul-Masih V (olgu Allah tema Abiline)

Ülemaailmse Ahmadiyya Muslimi Koguduse kõrgeim
juht

Esimene ingliskeelne tõlge avaldatud 2026. aasta märtsis,
Ühendkuningriigis

Eesti keelde tõlgitud väljaanne ilmus aastal 2026

© Islam International Publications Ltd.

For further information, please visit www.alislam.org

Kirjastaja:

Ahmadiyya Muslimite Kogudus Eestis

(MTÜ Ahmadiyya Muslim Jamaat in Estonia)

kontakt@ahmadiyya.ee

www.ahmadiyya.ee

ISBN 978-9908-9892-1-1

SISUKORD

Eessõna

ix

Prohvetliku missiooni eesmärk ja muslimaailma lõhenemine 3

Jumalik süsteem ühtsuseks: Tõotatud Messia tulek 4

Üleilmsete suurvõimude roll korratuse tekitamisel muslimaailmas 5

Sõjaline kohalolek ja strateegiline manööverdamine Lähis-Idas 7

Maailm tõsisel ohus: meie kohustused 10

<i>Käimasoleva sõja karm reaalsus</i>	12
<i>Majanduslikud tagajärjed ja konflikti eskaleerumine</i>	15
<i>Üleilmne võimupoliitika ja laiema sõja oht</i>	16
<i>Sõja inimhind ja tsiviilelanike kannatused</i>	19
<i>Koraani juhised rahuks muslimite seas</i>	21
<i>Vennasus islamis kui rahu alus</i>	23
<i>Palve kohustus üleilmse kriisi ajal</i>	24
 Sõnastik	 26
Kirjastaja märkus	28

Tema Pühadus Mirza Masroor Ahmad

Khalifatul-Masih V olgu Allah tema Abiline

EESSÕNA

Enam kui kahe aastakümne jooksul on Hazrat Mirza Masroor Ahmad (olgu Allah tema Abiline), ülemaailmse Ahmadiyya Muslimi Koguduse juht, järjekindlalt hoiatanud tänapäeva maailma ees seisvate tõsiste ohtude ning laastava üleilmse konflikti kasvava riski eest. Ammu enne praegust pingete eskaleerumist rõhutas Tema Pühadus, et lakkamatu võimuiha, ressursside ja geopoliitilise eelise tagajamine koos õiguse eiramisega lükkab maailma paratamatult ulatusliku sõja suunas. Oma jutlustes, kõnedes ja kirjutistes on ta korduvalt meenutanud inimkonnale, et püsivat rahu ei saa saavutada sõjalise jõu ega poliitilise ülemvõimu kaudu, vaid üksnes õiguse, aususe ja kõigi inimeste ning rahvaste õiguste austamise teel.

Nende pingutuste keskne osa on olnud Tema otsene suhtlus maailma juhtidega. Hazrat Mirza Masroor Ahmad on kirjutanud presidentidele, peaministritele ja teistele üleilmsetele liidritele, kutsudes neid üles tegutsema õiglaselt ning hoiatades katastroofiliste tagajärgede eest, mis võivad järgneda, kui rahvusvahelisi suhteid juhib jätkuvalt kitsas omakasu. Lisaks neile kirjadele on ta kõnelenud

ka parlamentides ja rahvusvahelistele kuulajaskondadele, esitades selge visiooni sellest, kuidas rahu saab rajada õiguse ja vastastikuse austuse abil. Tema kõnesid tänapäeva kriisidest ja nende lahendustest võib leida kogumikest, sealhulgas „World Crisis and the Pathway to Peace“ ja „The Great Western Revival“.

Järgnevas jutluses jätkab Hazrat Mirza Masroor Ahmad seda pikaajalist sõnumit. Ta mõtiskleb praeguse üleilmse olukorra üle ning toob esile poliitiliste rivaalitsejate, sõjaliste sekkumiste ja muslimimaailmas kasvavate lõhede ohtlikud tagajärjed. Samal ajal tuletab ta muslimitele meelde nende ühist vastutust ühe ummana ning kutsub neid üles tõusma sisemistest vaidlustest ning tegutsema tarkuse ja ühtsusega.

Lõppkokkuvõttes on see jutlus nii hoiatus kui ka südamlük üleskutse. Osutades maailma muretekitavale seisule, kutsub Hazrat Mirza Masroor Ahmad muslimeid – ja tõepoolest kõiki südame-tunnistusega inimesi – pöörduma õiguse, ühtsuse ja siira palve poole. Ainult moraalse vastutuse kandmise ja siira suhte kaudu Kõigeväelise Jumalaga võib inimkond loota vältida edasist katastroofi ning rajada maailma püsiva rahu.

Kirjastajad

*Rahutu Maailm &
Tungiv Vajadus
Muslimite Ühtsuse
Järele*

*Pärast tašahhud'i, ta'awwudh'i ja suura al-Fātiha
ettelugemist ütles Hazrat Khalifatul-Masih V^{aba}:*

Prohvetliku missiooni eesmärk ja muslimaailma lõhenemine

Püha Prohveti^{saw} sõnumi eesmärk oli kasvatada usku ühteainsasse Jumalasse, Teda kummardada, Tema ainsust kehtestada, täita Tema loodu õigusi ning püüelda nende eesmärkide saavutamise poole. Veelgi enam, selle sõnumi siht oli kujundada üks ühendatud umma [muslimimaailm] ning elada koos vendadena. Tänapäeval aga, hoolimata sellest, et väidetakse end lausuvat *kalimah't* [islami usutunnistust], لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ¹ on muslimi umma lõhenenud ning ühtsust napib. Muslimite teod ei peegelda õpetusi, mida nad väidavad

1. „Ei ole ühtegi kummardamist väärivat peale Allahi ja Muhammad^{saw} on Tema Sõnumitooja.” [Kirjastaja]

järgivat. Seetõttu näeme, et muslimimaailma praegune seisund on sügavalt murettekitav.

Kuigi mõnel muslimiriigil on loodusvarasid ja rikkust, ei pea maailmavõimud neist eriliselt lugu; samuti ei mängi need riigid olulist rolli islami edendamises ega tehta piisavaid pingutusi islami õpetuste järgimiseks. Selle tulemus on selgelt nähtav ning, nagu olen korduvalt varem öelnud, kasutavad mittemuslimid neid olusid ära. Seetõttu peaksid muslimivalitsused, poliitikud ja monarhiad selle asemel, et ajada üksnes oma kitsaid huve, pingutama maksimaalselt, et ühineda üheks ummaks. Ainult nii suudame end kaitsta ilmalike võimude rünnakute eest. Ainult siis suudame hoida oma au, ja ainult siis suudame takistada islamivastastel jõududel külvata lahkkelisid.

Jumalik süsteem ühtsuseks: Töötatud Messia tulek

Me peame mõtisklema ka selle süsteemi üle, mille Kõigeväeline Allah on sel ajastul seadnud, et me saaksime saavutada just selle eesmärgi. Mis on see

jumalik süsteem, mida me saame omaks võtta, et end sellistest oludest kaitsta ja selle asemel saada ühtseks rahvaks? Kõigeväelise Allahi seatud süsteem oli see, et Ta saatis Tootatud Messia^{as}, et kujundada ühendatud umma. Seega peame me selle üle mõtlema. Alles siis, kui me sellele tähelepanu pöörame – ja kui muslimimaailma riigid ning muslimid ise selle üle arutlevad –, saavad nad end kaitsta nende vastu õhutatud lahkkelide ja tülide eest. Ometi peame meie, ahmadi muslimid, pingutama ning ka palvetama, et Kõigeväeline Allah ühendaks muslimi umma ja kaitseks neid kurjuse ning ebaõigluse eest, millega nad praegu silmitsi seisavad.

Üleilmsete suurvõimude roll korratuse tekitamisel muslimimaailmas

Olen juba pikka aega rääkinud maailma olukorrast. Varem arvati, et on praeguse olukorra peamiseks põhjuseks vaid Euroopa ja teised Lääneriigid – ja nad on seda tõepoolest olnud; siiski on ka muslimiriigid ise üks osa sellest dünaamikast. Oma

eesmärkide saavutamiseks tekitasid Lääne võimud esmalt muslimiriikides kaose ning seejärel õhutasid seda korratust järk-järgult edasi, levitades seda teistesse riikidesse. Nende motiivid on ilmselged: nad soovivad nende riikide ressursse endale harrata, avaldades neile mõju ja survet. Kuigi mõnel Araabia riigil on rikkust, nagu ma juba mainisin, on need Lääne võimud hoidnud neid oma mõju ja kontrolli all.

Igal juhul rulluvad täna selgelt lahti need mured, mida olen ammu väljendanud nii väljaspool kui ka meie endi seas. Me peaksime alati meele pidama, et Dajjāli [Antikristuse] jõud ei soovi kunagi, et muslimid elaksid rahu. Nende siht on tekitada muslimimaailmas püsivat lahkeli. Dajjāli jõud on inimesi sageli petnud, väites, et nad sõlmivad Araabia riikidega – kellel on tohutud nafta- ja muud ressursid – lepinguid ja kokkuleppeid rahu nimel. Tegelikult olid nende varjatud plaanid teistsugused ning need on nüüd selgelt nähtavaks saanud. Seepärast on meie kohus, eriti neil päevil, kummarduda palves Kõigeväelise Allahi ette, paludes eriti muslimimaailma eest, sest selle järele on praegu äärmine vajadus.

Sõjaline kohalolek ja strateegiline manööverdamine Lähis-Idas

Kui vaatame praegu Lähis-Idas toimuvat sõda, saab üks asi selgeks: Ameerika Ühendriigid on rajanud paljudesse muslimiriikidesse arvukalt sõjaväebaase. Kuid mis eesmärgil ja mis põhjusel? Kas see oli tõesti nende riikide kaitseks? Millest olid Araabia riigid ohustatud? Tegelikult need samad jõud ise ohud ja kujundasid seejärel narratiivi, et need riigid on ohus ning vajavad seetõttu baasidest tulenevat kaitset.

Ometi ei kasutataks neid baase ja relvi kunagi nende jõudude vastu, kelle poolt muslimid oleksid tegelikult võinud ohustatud olla; pigem veendi muslimeid andma need baasid neile, kinnitustega, et nende huvid ja kaubandus sellest võidavad. Tegelikult oli nende peamine eesmärk luua selles piirkonnas tugev kohalolek, et tasakaalustada oma-enda rivaale.

Isegi kui Araabia riike oleks ähvardanud mingi oht, oli see suurel määral nende samade võimude endi kujundatud; muidu ei seisnud muslimiriigid silmitsi sisemise, olemusliku ohuga. Igatahes rajati

need baasid selleks, et säilitada piirkonnas nende ülemvõim. Nad soovisid hoida ülekaalu mitte üksnes mitteislami, vaid ka islami maailma üle.

Iraan oli neile juba ammu mure ja ärevuse allikas ning õpetuslike erisuste tõttu olid mõned muslimiriigid samuti Iraani vastu. Teised võimud kasutasid seda olukorda ära. Kuna Iraan oli võtnud Iisraeli suhtes palju rangema hoiaku, pidasid teised võimud sobivaks kontrollida Araabia riike ja rajada sinna baasid, et tagada Iisraeli kaitse ning hirmutada Iraani oma püsiva kohalolekuga.

Tegelikkus on nüüd üsna ilmne. Oleme näinud, millised tagajärjed on nende baaside tõttu lõpuks esile kerkinud. Araabia riigid muutusid potentsiaalseteks sihtmärkideks ning nende majandused said kahjustada. Negatiivselt on mõjutatud nii naftarikkusega riigid kui ka need, mis toetuvad turismile.

See olukord on toonud kasu samadele võimudele ning toob jätkuvalt. Kui sõda puhkeb ja majandused kannatavad, vastab vastaspool loomulikult rünnakutega, püüdes hävitada teise poole baase. Kuna konflikt oli Iraaniga, reageeris Iraan viisil, mida me täna näeme: ta sihtis ja ründas Ameerika

baase Araabia riikides, kas hävitades või kahjustades neid.

Alles hiljuti kirjutas üks Araabia ajakirjanik, et araablased peaksid jääma valvsaks ja tegutsema ettevaatlikult. Ajakirjaniku sõnul ei pruugi Iraanile omistatud rünnakuid olla teinud üksnes Iraan; ka Ameerika Ühendriigid ja Iisrael ise võisid olla selles osalised. Isegi kui Iraan tegi algsed rünnakud, võivad need võimud nüüd olukorda ära kasutada ja ise rünnakuid korraldada. Iraan on samuti eitanud vastutust mõnede intsidentide eest.

Ajakirjanik kirjutas veel, et on võimalik, et mingil etapil võivad Ameerika Ühendriigid ja Iisrael sellest sõjast taanduda, jättes muslimimaailma omavahel edasi võitlema – mis ongi nende eesmärk.

Iraagi sõja ajal andis neljas ülemaailmne Ahmadiyya Muslimi Koguduse juht [Hazrat Mirza Tahir Ahmad^{rh}, Khalifatul-Masih IV] samuti selle hoiatuse: et see korratus levib üle maailma edasi. Kui vaid muslimimaailm seda mõistaks. Vaadake nüüd, kuidas koos Iraagi sõjaga tehti katseid laiendada konflikti teistesse muslimiriikidesse. Nendes riikides tekitati sisemisi lahkheliseid ja tülisid ning sellest ajast peale on teistes muslimiriikides jätkunud püsiv rahunus – seda ei saa keegi eitada. Mõned

muslimiriigid võitlevad isegi üksteise vastu, nagu me täna muslimimaailmas näeme.

Nagu ma ütlesin, on selle rahutuse levitanud need Lääne võimud ning näib, et lõppu ei paista, välja arvatud juhul, kui Kõigeväelise Allahi eriline määrus avaldub – ja isegi selleks, et see teoks saaks, peavad nad siiski pingutama. Igatahes peaksime palvetama, et Kõigeväeline Allah päästaks ja kaitseks muslimimaailma sellest rahutusest ja korruptusest ning et muslimid püüaksid rahu poole ja elaksid üksteisega vendadena. See on islami õpetus, mitte see, et nad valaksid üksteise verd.

Maailm tõsisel ohul: meie kohustused

Seega on see meie kohustus ning juba pikka aega oleme me meenutanud nii oma inimestele kui ka teistele, et nad hoiduksid ebaõiglusest. Kuna ebaõiglus ja rõhumine kasvavad päev-päevalt, viitab see sellele, et võib puhkeda väga ulatuslik maailmasõda. Tõepoolest, mõnede Lääne kommentaatorite sõnul on maailmasõda juba alanud, ning ka mina usun, et see on alanud. Ent isegi nüüd, kui

muslimimaailm kasutab tarkust, tuleb mõistusele, ühineb ja tegutseb koos, võib ta end siiski kaitsta Dajjāli sepitsuste eest.

Kui hinnata maailma olukorda, on selge, et maailm on tõsisel ohus. Nagu ma varem olen öelnud, ajab igaüks oma kitsaid huve ning kui äärmuslik isekus võimust võtab, ei mõelda millelegi muule kui iseendale.

Seetõttu peame mõistma, et maailmas korratuse ja konflikti leevendamiseks ei piisa üksnes individuaalsete õiguste nõudmisest; õigusi tuleb ka anda. Muslimimaailm peab seda mõistma ning selgitama Lääne ja teiste suurvõimude seas olevatele mõistvatele häälele, et rahu rajamiseks peavad ka nemad loobuma teatud „õigustest” (tegelikkuses on nad need, kes teiste õigusi anastavad). Seega peame me neile selgitama, et nad peavad käituma õiglaselt ja erapooletult. Alles siis saab maailmas rahu rajada.

Nagu ma mainisin, olen ma juba mõnda aega sellele teemale tähelepanu juhtinud. Need samad inimesed, kes pärast mu sõnade kuulmist ütlesid, et ma olen liiga pessimistlik ning esitan negatiivse pildi, väites, et maailm vajub kohutavasse sõtta, ütlevad nüüd ise, et see, mida nad mõni aasta tagasi

pidasid võimatuks, on nüüd saanud tegelikkuseks ja sõjad on puhkenud.

Nende endi analüütikud Ameerikas ja Euroopas on hakanud kirjutama, et maailmasõja algus on võtnud kuju ning, nagu ma varem ütlesin, see eskaleerub edasi. Niikaua kui need inimesed jätkavad oma ebaseaduslike kitsaste huvide tagaajamist, ei ole võimalik seda ohtu vähendada.

Käimasoleva sõja karm reaalsus

Kui sõda puhkeb, kannavad kaotusi mõlemad pooled. Öeldakse, et praegune sõda Lähis-Idas algas siis, kui Ameerika ründas Iraani. Kuid Iraan oli selgelt ja otseselt hoiatanud, et kui teda rünnatakse, sihib ta Ameerika baase Araabia riikides, mis olid rajatud kindlal eesmärgil – ning nüüd näeme, kuidas neid kasutatakse.

Kui sõda algas, pommitati Iraani, hävitati linnu ning tapeti süütuid inimesi, sealhulgas lapsi. Rünnati nende vaimse juhi elukohta ning paljud tema perekonnaliikmed tapeti. Need võimud uskusid ja kuulutasid, et nad lõpetavad selle režiimi ning

Iraani rahvas saavutab seejärel vabaduse. Kuid milise tulemusena see tegelikult andis?

Need [iraanlased], kes varem olid [režiimi] mõnevõrra vastu, on nüüd hakanud neid toetama ning nende juhti Khameneid on peetud märtriiks. Selle märtrina tajumise tõttu tõusis tema staatus riigis märkimisväärselt. Tapeti ka tema lapsed ning paljud teised pereliikmed. Selle ebaõigluse tõttu ei toimunud režiimimuutust; vastupidi, tema au ja lugupidamine oma rahva seas on veelgi kasvanud.

Igal juhul vastas Iraan, rünnates Lääne ja Ameerika baase Araabia riikides. Lisaks hoiatas Ameerika, et Iraan olevat rünnanud naftakaeve Saudi Araabias ning rünnanud ka teisi sihtmärke mujal, ning ähvardas, et selle tulemusena võetakse karistusmeetmeid. Mõnel juhul väitsid nad isegi, et rünnak on juba toimunud ning seetõttu nad vastavad.

Iraan ütles seepeale otsekoheselt, et ta ei ole selliseid kohti rünnanud ega kavatse seda teha. Näib, et see on järjekordne skeem, mille eesmärk on külvata muslimite südameisse viha teiste muslimite vastu. Võitlus on juba puhkenud; see on lihtsalt katse vaenu veelgi üles kütta. Varem

mainisin ajakirjaniku arvamust, et on isegi võimalik, et nad võivad ise kahju tekitada ja seejärel Iraani süüdistada.

Sellistes oludes peaks muslimimaailm tegutsema suure ettevaatuse ja valvsusega. Ent meie, ahmadi muslimid – kuigi tunneme sügavat valu – oleme jõuetud. Me ei saa teha midagi muud kui neid hoiatada, nende eest palvetada ja püüda panna neid mõistma, et toimuv on vale.

Kui muslimivalitsused tulevad mõistusele ning selle asemel, et keskenduda vaid oma rahvuslikele huvidele, arvestavad kogu muslimi umma huvidega ning hoiduvad igasugusest reetmisest või salakavalusest, võib isegi nüüd osa kahjust ära hoida.

Kuigi mõned Lähis-Ida Araabia riigid on väga naftarikkad, ei ole neil tugevat kaitsevõimet ega piisavalt arenenud tööstust. Edasiminekut ei saa saavutada üksnes naftarikkuse või mõnes kohas vaid turismi edendamise ja arendamise teel. Nad on täielikult sõltuvad Lääne maailmast ja Lääne võimudest. Nagu ma varem ütlesin, kasutasid Lääne võimud seda nõrkust ära ja rajasid sinna oma sõjaväebaasid.

Seejärel, kui sõda Iraani vastu algas, hakkas Iraan ründama ka Araabia riikide territooriumil olevaid

sihtmärke. Tegelikuses aga ei ole Iraan rünnanud Araabia riike endid; pigem on ta sihtinud seal asuvaid Ameerika baase. Ometi jäetakse araablastele mulje, et need rünnakud on suunatud nende vastu.

Majanduslikud tagajärjed ja konflikti eskaleerumine

Nüüd on täiesti selge, et see sõda on võtnud hirmutava mõõtme. Iraanist lastakse välja rakette ning nende tõrjumiseks on ameeriklased paigaldanud kaitsesüsteeme. Analüütikud kirjutavad nüüd, et kui Iraan laseb välja 50 000 dollari maksumusega raketi, maksab selle hävitamine tõrjeraketiga mitu miljonit dollarit.

Mõned analüütikud väidavad, et see on majanduslikult kulukas Ameerika Ühendriikidele. Kuid see on vaid arvamus. Sellised võimud arvutavad kõik hoolikalt ette ja teevad põhjalikke hinnanguid; nad on selle kõige jaoks juba plaani teinud. Ma ei usu, et sellised võimud kannaksid neid kaotusi vabatahtlikult; pigem nõuavad nad selle raha

tagasi neilt Araabia riikidelt, väites, et nad kaitsevad neid.

Ühelt poolt suletakse naftavälju, inflatsioon tõuseb ja naftatoodang väheneb; teiselt poolt tuleb neil kanda ka nende kaitsemeetmete kulud. Seega kahanevad nende reservid märkimisväärselt ning võivad isegi ammenduda. Lõppkokkuvõttes kannatavad Araabia maailma majandused rängalt. Kuigi ka Lääne maailm ja suurvõimud võivad kanda mõningaid kaotusi, langeb suurim kaotus araablastele. Seda peaksid nad veel mõistma.

Üleilmne võimupoliitika ja laiema sõja oht

Me näeme, et Ameerika Ühendriikide ametis olev president viib vaid ellu sarnaseid poliitikaid, mida on järginud varasemad valitsused. See ei ole üksnes praeguse valitsuse poliitika; see on olnud nende poliitika juba pikka aega – et kus iganes nad soovivad, haaravad nad ressursid jõuga ning püüavad seejärel oma tegusid õigustada ühe või teise ettekäändega.

Tõepoolest, Ameerika Ühendriikide praegune asepresident on isegi öelnud, et kui mingi riik nendega ei ühine, võtavad nad selle ressursid jõuga ja sunnivad selle endaga joonduma.

Riike, mis keelduvad sõdades osalemast, allutatakse piirangutele ja sanktsioonidele. Hiljuti näitas Hispaania peaminister julgust, kuulutades, et tema riik ei ühine sõjaga ega luba oma baase kasutada. Vastusena ähvardati teda sellega, et Ameerika Ühendriigid katkestavad kaubandussuhted Hispaaniaga. Nii survestatakse riike ja rahvaid nendega ühinema hirmutamise ja ebaõiglase kahju ähvardusega.

Sellistes oludes kaob õiglus. Ja kui õiglus kaob, järgneb paratamatult häving ning tekivad ohtlikud tagajärjed – needsamad tagajärjed, mida me täna näeme. Tõepoolest, tulevikus võivad ilmnedagi veelgi raskemad ja kohutavamad tulemused.

Hiljuti rääkis Euroopa Parlamendis üks hispaanlannast parlamendiliige väga otsekohele, öeldes naiste vaatenurgast, et üheski Ameerika sõjas ei ole naised kunagi saanud vabadust. Ta ütles, et väide, nagu võitleks Ameerika Ühendriigid Iraani naiste vabaduse eest, on täiesti vale. Ta lisas, et Iraani naised ei saa selliste meetmete kaudu vabadust ning

Ameerika ei ole kunagi pidanud sõda, mis oleks naistele vabaduse toonud.

Lühidalt: kuigi USA juba varem avaldas neis riikides suurt mõju, kaasatakse nüüd sellesse korraldusse avalikult Iisrael, et seda mõju veelgi tugevdada. Araabia ja islami riigid ei mõista, et sunduse, hirmutamise, ebaõiglaste meetodite ja petuskeemide kaudu aetakse neid olukorda, mis tõmbab nad sõtta ühe omaenda muslimriigiga. Muslimid pannakse võitlema muslimite vastu.

Samal ajal kujundavad Venemaa ja Hiina samuti oma blokki ning on selge, et moodustuvad blokid laienevad ja tugevnevad edasi. Islami maailm jääb sõdade lahinguväljaks, sest seal on ressursse, mille üle need võimud soovivad kontrolli. Kui vaid muslimid seda mõistaksid ja tegutseksid tarkusega.

Nüüd väidavad Ameerika ja tema liitlased, et nad ründasid Iraani tema kavatsuste tõttu ning et nende kavatsuste teostumine oleks toonud tagajärgi, nagu tuumapommi arendamine. Teisisõnu, pelgalt hüpoteetilise stsenaariumi ehitamisega algatati sõda eeldusel, et kui selline asi oleks juhtunud, võinuks järgneda teatud tagajärjed. See on selgelt agressioon.

Isegi Lääne analüütikud on hakanud tunnistama, et Iraani hävitamine või sõja pidamine Iraani vastu

ei ole nii lihtne, nagu nad kujutlesid. Iraan on suur riik ja tal on mõistlik tugevus; see sõda võib kesta pikalt. Kuigi selle mõju tuntakse üleilmses majanduses, on selle mõju muslimimaailmale palju suurem. Ent kõige traagilisem on see, et muslimid ise valavad muslimite verd. Seetõttu peaksid muslimid kartma Kõigeväelise Allahi karistust.

Sõja inimhind ja tsiviilelanike kannatused

Sajad lapsed on tapetud ning sajad süütud inimesed on kaotanud elu. Lääne analüütikud märgivad nüüd, et kui Iisraelis, Ameerikas või mõnes Lääneriigis toimub rünnak ning isegi mõned lapsed hukuvad, avaldavad ajalehed päevade kaupa veerg veeru järel arutelusid. Aga kui siin pommitatakse kooli ja sajad lapsed tapetakse, ei räägi keegi sellest. Esmalt pandi Palestiina sellesse olukorda ja nüüd sama Iraaniga. Nende vaatenurgast näib, et muslimi elu maksab vähe.

Olgu Kõigeväeline Allah armuline ning andku muslimitele tarkust, et nad tegutseksid mõistlikult

ja püüaksid lahendada oma vaidlusi dialoogi ja vastastikuse nõupidamise kaudu. Kui nad väidavad uskuvat Jumala ainsust, peaksid nad ühinema just selle ainsuse kehtestamiseks. Pole vaja tekitada konflikte alusetute süüdistuste kaudu ega väita, et vaidlused tekivad üksnes mingi rühma uskumuste tõttu.

Õpetuslikke erinevusi muslimite seas tõepoolest leidub ja need võivad mõnikord viia vaidlusteni. Kuid Püha Prohvet^{saw} oli sellistes asjades äärmiselt ettevaatlik ja kaastundlik. Kord nimetasid mõned Püha Prohveti^{saw} kaaslased üht inimest silmakirjatsejaks. Püha Prohvet^{saw} vastas, et niikaua kui ta tunnistab:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ¹

ei ütle tema kohta midagi ning nemadki peaksid hoiduma tema silmakirjatsejaks nimetamisest.

Seega tühiste asjade pärast vaidluste tekitamine kahjustab lõppkokkuvõttes iseennast. Andku Kõigeväeline Allah muslimimaailmale arusaamine sellest tõest. Isegi nüüd peaksid nad tegutsema tarkusega ja mitte pöörduma Iraani vastu üksnes õpetuslike erisuste tõttu. Islam tuli *tauhīdi* [Jumala

1. „Ei ole ühtegi kummardamist väärivat peale Allahi.”
[Kirjastaja]

ainsuse] kehtestamiseks ning pingutused peaksid seetõttu olema suunatud selle eesmärgi poole.

Nad ei tohiks pidada maailma suurvõime oma jumalateks, sest ainus jõud, mis kestab igavesti, on Kõigeväelise Jumala jõud. Kui neid suurvõime koheldakse ülmatena, saavutavad nad järk-järgult kontrolli kogu islami maailma üle – riik riigi järel – ning siis lakkab lõpuks isegi nende näiline autoriteet ja valitsemine olemast.

Isegi praegu on veel aega. On hädavajalik tegutseda tarkusega ja pöörduda Kõigeväelise Jumala poole. Need ilmalikud võimud on hävitanud maailma rahu ja vaikuse – eriti muslimimaailma oma – ning teevad seda ka tulevikus.

Koraani juhised rahuks muslimite seas

Muslimeid juhendades ütleb Kõigeväeline Allah Pühas Koraanis:

وَإِنْ طَائِفَتَيْنِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ
إِحْدَهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ

فَإِنْ فَآءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُقْسِطِينَ ○

„Ja kui kaks usklike rühma võitlevad teineteise vastu, siis tehke nende vahel rahu; kui aga pärast seda üks neist ületab piiri teise vastu, siis võidelge selle rühmaga, kes ületab piiri, kuni ta pöördub tagasi Allahi käsu juurde. Ning kui ta pöördub tagasi, siis tehke nende vahel rahu õigluse järgi ja olge õiged. Tõesti, Allah armastab õiglasi.”¹

See põhimõte annab rahu rajamiseks maailmas olulise aluse; kuna Kõigeväeline Allah on Pühas Koraanis andnud selge juhise, peaks eriti muslimi-maailm sellest kinni pidama.

Seega tuleb täita õiguse ja erapooletuse nõuded ning islami riikide valitsused peavad ka selles osas oma rolli täitma. Samuti peab olema selge, et kui otsitakse lepitust, ei tohi isiklikke huve eelistada; pigem tuleb asja hinnata selle tõeliste algpõhjuste alusel.

Need põhjused on ilmselged: *Dajjāli* jõud

1. *Püha Koraan, Suura al-Hujurāt, 49:10* [Kirjastaja]

soovivad seada muslimeid üksteise vastu. Ka selised institutsioonid nagu Ühinenud Rahvaste Organisatsioon ei ole suutnud mängida positiivset rolli, ning mõned on hakanud neid avalikult kritiseerima. Ainult siis, kui tõuseme üle isiklikest ja rahvuslikest huvidest, suudame end kaitsta. Muidu langeme nende *Dajjāli* jõudude haardesse. Seepärast peavad kõik muslimiriigid kokku tulema ja ühiselt arutlema.

Vennasus islamis kui rahu alus

Samuti ütleb Kõigeväeline Allah:

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

„Tõepoolest, kõik usklikud on vennad. Seepärast tehke vendade vahel rahu ja kartke Allahit, et teile osaks saaks halastus.”¹

Isegi kui muslimite seas esineb erimeelsusi – nagu

1. *Püha Koraan, Suura al-Hujurāt, 49:11* [Kirjastaja]

väidetavalt Iraani ja mõnede Araabia või muslimiriikide vahel –, peaksid nad meeles pidama, et nende põhiside on islami vennasus. Väikesed vaidlused ei tohi saada selle islami vendluse sideme purunemise põhjuseks. Eriti muslimiriigid peavad sellele suure tähelepanu pöörama. Muidu, nagu ma ütlesin, kasutavad islamile vastased jõud seda olukorda ära.

Seetõttu peaksid Araabia riigid ning samuti Iraani valitsus otsima rahumeelset lahendust. Hiina ja mõned teised riigid, sealhulgas Pakistan, on pakkunud oma rolli lepituse hõlbustamisel. Kui vaid muslimimaailm seda mõistaks. Andku Kõigeväeline Allah neile tarkust.

Palve kohustus üleilmse kriisi ajal

Igal juhul on meie kohustus palvetada eriti muslimimaailma eest ning ka süütute eest. Eriti Ramadaani kuul ei peaks inimene keskenduma üksnes isiklikele palvetele, vaid peaks palvetama ka muslimi umma eest.

Andku Kõigeväeline Allah neile tarkust, et maailmas – eriti muslimimaailmas – saaks rajatud

rahu; et muslimid ei valaks üksteise verd. Need, kes võitlevad ja ebaõiglaselt tapavad üksteist, tõmbavad oma tegudega endale Kõigeväelise Allahi rahulolematuse. Sellised inimesed kannatavad kaotust mitte ainult selles maailmas, vaid ka Teisepoolsuses. Seetõttu on vaja sellele asjale erilist tähelepanu pöörata ning selleks vajame me eriti palvet.

Andku Kõigeväeline Allah ka meile võime palvetada tõeliselt ja siiralt. *Aameen*

SÕNASTIK

Dajjāl araabiakeelne termin, mis tähendab sõna-sõnalt „suur petis”. Islami terminoloogias viitab Dajjāl neile saatlikele jõududele, mis vallanduvad viimsetel päevadel, et seista vastu Tootatud Messiale^{as} ja al-Imam al-Mahdile. Kristlikus usus Antikristuse ilmumise ennustus viitab samale nähtusele; seetõttu kasutame siin termineid *Dajjāl* ja *Antikristus* sünonüümidena.

Hazrat austusnimetus, milllega väljendatakse au ja lugupidamist isiku suhtes, kes on tuntud oma õiguse ja vagaduse poolest. Otsene tähendus: Tema

Pühadus, austatud, ülevus jne.

Püha Prohvet^{saw} tiitel, mida kasutatakse eranditult islami rajaja, prohvet Muhammadi^{saw} kohta.

Püha Koraan viimane ja täiuslik pühakiri, mille Allah ilmutas inimkonna juhatuseks kõigi aegade jaoks. See ilmutati sõna-sõnalt Pühale Prohvetile Muhammadile^{saw} kahekümne kolme aasta jooksul.

Kalimah islami usutunnistus: La ilaha illallah Muhammadur-Rasulullah – „Ei ole ühtegi kummardamist väärivat peale

Allahi; Muhammad on
Allahi Sõnumitooja.”

Khalifah (kaliif) tuleneb
araabiakeelsest sõnast
khalifah, mis tähendab
„järeltulijat”. Khulafa’ on
khalifah’i mitmus.

Muhammad^{saw} islami ra-
jaja. Vt Püha Prohvet^{saw}.

Surah (Suura) Püha Ko-
raani peatükk.

Tauhīd (tauheed) Jumala
ainsus; islami põhiusku-
mus, et ei ole ühtegi kum-
mardamist väärivat peale
Allahi.

Umma Araabiakeelne ter-
min, mis tähendab kogu-
dust või rahvast. Islami
terminoloogias viitab
umma muslimite üleilm-
sele usukogudusele, keda
ühendab usk ühte Juma-
lasse ja Püha Prohveti
Muhammad^{saw} õpetuste
järgimine. .

KIRJASTAJA MÄRKUS

Palun pange tähele, et tõlkes on sulgudes () esitatud sõnad Tema Pühaduse enda sõnad. Kui tõlkijad on selgituse eesmärgil lisanud mõne sõna või väljendi, on see toodud nurksulgudes []. Kirjastaja lisatud joonealused märkused on märgitud „[Kirjastaja]”.

Kasutatud lühendid:

şāw *şallallāhu ‘alaihi wa sallam*, tähendusega „olgu Allahi rahu ja õnnistused temaga”; kirjutatakse Püha Prohvet Muhammadi^{saw} nime järel.

as *‘alaihis-salām*, tähendusega „rahu olgu temaga”; kirjutatakse teiste prohvetite nimede järel.

ra *raḍiyallāhu ‘anhu/‘anhā/‘anhum*, tähendusega „olgu Allah temaga/nendega rahul”; kirjutatakse Püha Prohveti^{saw} kaaslaste või Tootatud Messia^{as} kaaslaste nimede järel.

rh *rahmatullāhi ‘alaihi/‘alaihā/‘alaihim*,
 tähendusega „olgu Allahi halastus temaga/
 nendega”; kirjutatakse vagade lahkunute
 nimede järel, kes ei ole Püha Prohvetisaw
 ega Tootatud Messia^{as} kaaslased.

aba *ayyadahullāhu Ta‘ālā binaşrihil-‘Azīz*,
 tähendusega „abistagu teda Kõigeväeline
 Allah”; kirjutatakse Ahmadiyya Muslimi
 Koguduse praeguse juhi nime järel.

Lugejatel palutakse raamatu lugemisel lausuda täie-
 likud tervitused.